

Член 2, параграф 1 - Предаващи органи

Документи могат да се връчват лично от съдебни изпълнители (*huissiers de justice*). За този тип връчване се използва терминът на френски език „*signification*“.

Можете да потърсите съдебен изпълнител на този сайт:

<http://www.huissier.lu/members.php>

Документи могат да се връчват и посредством съдебните секретари (*greffiers*), обикновено с препоръчана поща. За този тип връчване се използва терминът на френски език „*notification*“.

Можете да намерите повече информация на този сайт:

<http://www.justice.public.lu/fr/annuaire/index.html>

Министерството на правосъдието не разполага с правомощия в тази област. Ето защо писма или други документи, свързани с връчването на документи, не трябва да се изпращат на Министерството на правосъдието.

Член 2, параграф 2 - Получаващи органи

Можете да потърсите съдебен изпълнител на този сайт:

<http://www.huissier.lu/members.php>

Член 2, параграф 4, буква в) — Начини за получаване на документи

Налични начини за получаване:

поща, електронна поща, факс, телефон.

Член 2, параграф 4, буква г) — Езици, които могат да се използват при попълване на формуляр-образец, съдържащ се в приложение I

Френски и немски език.

Член 3 - Централен орган

Централен орган е Главната прокуратура към Върховния съд (Parquet Général près la Cour supérieure de Justice).

Parquet Général

Cité judiciaire

Bâtiment CR

Пощенски адрес: L-2080 Luxembourg

Тел. (352) 47 59 81—336

Факс (352) 47 05 50

Ел. адрес: parquet.general@justice.etat.lu

Езикови познания: френски и немски език

Министерството на правосъдието не разполага с правомощия в тази област. Ето защо писма или други документи, свързани с връчването на документи, не трябва да се изпращат на Министерството на правосъдието.

Член 4 - Предаване на документи

Люксембург приема, освен на френски език, исковият формуляр (стандартният формуляр) да бъде попълнен и на немски език.

Член 8, параграф 3 и член 9, параграф 2 — Специфични срокове, определени от националното законодателство за връчване на документи

Люксембург посочва, че в съответствие с неговото законодателство даден документ трябва да бъде връчен в определен срок, както се посочва в член 8 параграф 3 и член 9 параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 от 13 ноември 2007 г.

Когато документът се връчва лично чрез съдебен изпълнител (**signification**), обратната разписка (*exploit*) трябва да включва датата на връчването, т.е. датата на предаване на разписката на адресата или на неговия адрес или датата, на която документът е бил депозиран на домашния адрес на адресата.

Ако адресатът откаже да приеме копието на връчвания документ, съдебният изпълнител посочва това в разписката. В такъв случай връчването се счита за извършено в деня на представянето на документа на получателя.

Когато лицето, на което трябва да бъде връчен актът, няма известен нито постоянен, нито временен адрес, съдебният изпълнител изготвя протокол, в който описва извършените от него действия за локализиране на адресата на акта. Изготвянето на протокола е еквивалент и има стойност на връчване.

Когато актът се предава чрез съдебен секретар (**notification**), Люксембург прилага система за двойно датиране.

На практика датата, която се взема предвид по отношение на изпращача на документа, се различава от датата, която се взема предвид по отношение на получателя на документа.

По отношение на изпращача на документа за дата на връчване се счита датата на изпращане на документа.

По отношение на получателя на документа за дата на връчване се счита датата на връчване на документа.

Ако получателят откаже да приеме препоръчаното писмо, почтенският служител упоменава това в обратната разписка на препоръчаното писмо и изпраща двата документа обратно на изпращача. В такъв случай връчването се счита за извършено в деня на представянето на препоръчаното писмо на получателя.

Член 10 - Удостоверение за връчване и копие от връчения документ

Люксембург приема, освен на френски език, формулярът да бъде попълнен и на немски език.

Член 11 - Разноски по връчването

Единната фиксирана такса се определя в размер на 138 EUR.

Член 13 - Връчване от служители на дипломатически или консулски представителства

Люксембург се обявява против това неговите дипломатическите и консулските служители да извършват директно на територията на друга държава членка връчването на съдебни и извънсъдебни документи.

Люксембург са обявява също така против използването на това средство на своя територия от дипломатическите и консулските служители на други държави членки, освен ако документът трябва да бъде връчен на гражданин на държавата членка по произход.

Член 15 - Пряко връчване

Люксембург приема прякото връчване съгласно член 15 от Регламент (ЕО) № 1393/2007.

Министерството на правосъдието не разполага с правомощия в тази област. Ето защо писма или други документи, свързани с връчването на документи, не трябва да се изпращат на Министерството на правосъдието.

Документи могат да се връчват пряко от съдебните изпълнители (*huissiers de justice*).

Съдебният изпълнител в държавата адресат не е отговорен по отношение на валидността на формата и съдържанието на документа, който му е бил връчен директно от заинтересованото лице. Той е отговорен само за процедурите и начина на връчване, които ще приложи в държавата адресат.

Можете да потърсите съдебен изпълнител на този сайт:

<http://www.huissier.lu/members.php>

Член 19 - Невъзможност на ответник

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Люксембург заявява, че, независимо от разпоредбите на параграф 1 от член 19, неговите съдии могат да постановят решение в случай, че условията по параграф 2 са изпълнени.

Съгласно член 19, параграф 4 Люксембург уточнява, че молбата за възстановяване на срока може да се обяви за недопустима, ако не е подадена в разумен срок, по преценка на съдията, от момента в който заинтересованият е узнал за решението или от този, в който невъзможността да действа е отпаднала, без да може да се отправи след повече от една година от произнасяне на решението.

Член 20 - Споразумения или договорености, по които държавите членки са страна, и които отговарят на условията, посочени в член 20, параграф 2 /

Последна актуализация: 19/03/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.